

Trasa 5 - Přes Drahotuch do Lipníka nad Bečvou

Hranice, železniční stanice - Velká 3 km - Hrabůvka 5 km - Kunzov 6 km - Uhřínov 9,5 km - U Uhřínova, rozcestí 10,5 km - pod Drahotuchem 13 km - Drahotuch a zpět 13,5 km - Podhoří, rozcestí 14,5 km - Jezernice 17 km - Benátky 19 km - Lipník nad Bečvou, železniční stanice 21,5 km

Malá exkurze do Oderských vrchů nám představí půvabnou, členitou krajinu s řadou zajímavých kulturních a přírodních památek. Jediné větší stoupaní je od hrádku Kunzova k Uhřínovu, půjdeme vesměs po dobrých cestách nebo po silnici.

Viadukty

Od železniční stanice Hranice na Moravě (1), kam se z náměstí dostaneme stále k severu ulicemi Zámeckou, Jiráskovou a 1. máje, půjdeme po červené nebo modré značce. Nádražní ulicí ke křižovatce s třídou 1. máje (tady se můžeme na trasu napojit, pokud přijdeme pěšky od náměstí) a dál v přímém směru Máchovou ulicí, potom zahneme vpravo podél Veličky do Vrchlického ulice. Před námi se objeví mohutný viadukt, po kterém železniční trať překonává mělké, ale široké údolí potoka. Kamenná stavba s 29 polokruhovými oblouky je dlouhá asi 200 metrů. Pochází ze 40.let 19. století a je součástí bývalé Severní dráhy Ferdinandovy, která zahájila provoz v r. 1847. Viadukt je pozoruhodné technické dílo.

Obec Velká

Značená cesta pokračuje dál cestou přes louku ke vsi Velká. Kolem potoka dojdeme k silnici a po ní pokračujeme vlevo vzhůru. Obec se připomíná v r. 1371 jako součást panství Drahotuše. Dochovala se tu pozdně barokní škola z r. 1787. Na návsi, na nejvyšším místě, stojí pseudoslohová kaple Povýšení sv. Kříže (2) z r. 1878, před ní dvě lidové plastiky – kamenný kříž a sv. Jan Nepomucký – na pseudogotických soklech.

Obec Hrabůvka

Kunzov

Stále po silnici západním okrajem vsi sestoupíme k menšímu potoku, pak mírně stoupáme kolem lesíčku ke vsi Hrabůvka. Už z dálky vidíme rozlehlý kamenolom, který doslova zlikvidoval kopec severovýchodně od obce. Postupně mineme výsypku, za ní na okraji vesnice jezírko, vzniklé zaplavením části lomu. Dojdeme k rozcestí, asi 20 metrů vlevo při silnici je zajímavá zvonice, lidová stavba se zvonem v dřevěné rozsoše. Naše trasa pokračuje stále po silnici, která za vsí vstoupí do zalesněného údolí Uhřínovského potoka. Zanedlouho nás dovede k pozoruhodné stavbě, která na nás dýchne kouzlem pohádkového světa. Je to

zámeček Kunzov (3), vystavěný v r. 1908 jako napodobenina středověkého hrádku. Jméno dostal podle svého stavebníka A. Kunze, zakladatele továrny na výrobu pump v Hranicích. Zámeček nevelkých rozměrů je obehnan cimbuřím a kulatými věžemi, impozantním dojmem působí vstupní brána s gotickým obloukem, střežená dvěma kamennými lvy s erby, nad boční brankou sedí kamenná sova. Na nejvyšším místě areálu při ohradní zdi se vypíná hranolová věž, na fasádě zdobená reliéfy čertů, čaroděje a ježibaby na koštěti. Obdobné reliéfy najdeme i na obytné a hospodářské budově na nádvoří, představují draka a rytíře s erby. U Kunzova se značené cesty dělí, červená jde vpravo k Potštátu, my se však přidržíme modré, která pokračuje údolím Uhřínovského potoka kolem rekreačních chat. Asi po kilometru obočíme vlevo na lesní cestu, která dost prudce stoupá zalesněným svahem, pak se stočí vlevo a okrajem louky nás přivede na širokou cestu, sledující vrchol táhlého hřebene. Pokračujem po ní vpravo a jen velmi zvolna stoupáme k Uhřínovu.

Obec Uhřínov

Cestou se nám otvírají pěkné pohledy na ves i okolní krajinu. Mezi domky, rozloženými ve svahu, dojdeme k silnici a vystoupíme po ní do středu obce. Také Uhřínov se připomíná mezi obcemi, které byly v letech 1371-1416 součástí drahotušského panství. Při nevelké návsi stojí drobná kaplička se zvoničkou, před ní kamenný gotizující krucifix. O několik desítek metrů dál nás směrovka upozorňuje na největší místní zvláštnost – tis červený, který roste v zahradě nad domem čp. 2(4). Je vysoký 14 metrů, jeho stáří se uvádí na 1000 let. Podle názoru odborníků však bude skutečný věk stromu o něco nižší. Za vsí zahne vlevo na širokou cestu, která vede zprvu ve svahu, pak mohutnou serpentinou obchází zalesněnou boční roklinu a dovede nás na rozcestí turistických cest U Uhřínova (5). Odbočuje tu žlutá spojka do hlubokého údolí Jezernice, naše modrá míří vlevo vzhůru do sedla mezi dvěma zalesněnými vrchy. Mírně stoupáme až k rozcestí tří cest pod kopcem Juračka (589 m), pak začínáme klesat zprvu po široké cestě, pak pěšinou, která nás vede dost prudce dolů stále se zahlubující se roklinou. Sestoupíme až k turistickému rozcestí, ze kterého vede vpravo značená odbočka ke zřícenině hradu Drahotuch (200 m a zpět).

Zřícenina hradu Drahotuch

Návštěvník, který se z dostupné literatury mohl dozvědět, že z hradu se dochovaly jen málo zřetelné stopy v terénu, bude překvapen rozlohou i poměrně výraznými zříceninami, které na hradišti nalezne. Hrad Drahotuch (6) patřil mezi nejstarší na Moravě. Založil jej před rokem 1269 Bohuš z Drahotuš z rodu pánů z Čebelovic. Tento rod systematicky kolonizoval okolní krajinu a osidloval ji německými osadníky. V roce 1371 hrad koupil moravský markrabě Jan Jindřich. Na začátku 15. století se dostal do rodu pánů z Cimburka. Koncem husitských válek se hradu zmocnil loupežník Boček Puklice z Pozořic, který odtud ohrožoval celé okolí. V r. 1447 se Drahotuch vrátil Cimburkům, kteří však o něj nestáli a po třiceti letech prodali sídlo Pernštejnům. Ti ponechali hrad pustý, takže rychle chátral a měnil se v sutiny. Drahotuch byl typem bergfritového hradu. Jeho zakladatelé si vybrali ne zrovna ideální polohu na skalnatém ostrohu, který sice k jihu spadá strmými svahy, zato na sever pokračuje stále vzhůru k výšině nad údolím Peklo. Na severu byl proto ostroh oddělen mohutným příkopem, nad nímž stála kulatá věž, která chránila bránu, následovaly další tři příkopy, na nejjižnější skále se pak zvedal palác. Dochovaly se zbytky základních zdí věže, bašt a hradeb

a zejména celá přízemní část trojdílného paláce, který byl do několikametrové výše odkryt počátkem 20. století. O hradě se vypravují pověsti. Prý byl kdysi zaklet i s hradním pánem a jeho deseti syny. Jejich přízraky pak bloudily ve zříceninách, nakonec je však vysvobodil neohrožený mladík. V jisté době se tu údajně objevoval i ohnivý drak.

Obec Podhoří

Severní dráha Ferdinandova

Od zřícenin se vrátíme zpět na značenou cestu, přejdeme po můstku přes potůček a pokračujeme podél něj dolů do vsi Podhoří. Míjíme opravený kostel sv. Havla, v jádru gotický ze 14. století. Má mírně konickou věž, na zdi sluneční hodiny a nápis: Smrt jistá – hodina smrti nejistá (7). Alejí sestoupíme na malou svažující se náves k zastávce autobusů. Vesnice se poprvé připomíná v r. 1446. V minulosti to býval pivovar a ovčárna. V r. 1847 celé Podhoří téměř zcela vyhořelo.

Značka nás vede silničními serpentýnami do dolní části vsi, pak zahne vpravo mezi domky a vzápětí vlevo k turistickému rozcestí na křižovatce silnic. Odtud jdeme stále asfaltovou vozovkou k jihu, vpravo míjíme rozlehlý ovocný sad. Asi 800 metrů za vsí značku opustíme a dáme se po široké cestě vlevo k potoku Jezernici. Za ním je půvabný rybník se skupinou budov, mezi nimiž vyniká stará pila. Příjemná cesta po chvíli přejde na pravý břeh potoka a dovede nás k silnici při kraji vsi Jezernice. V přímém směru bychom došli na rozlehlou náves s kostelem sv. Martina, my se však dáme vpravo a po 250 metrech znovu narazíme na modrou značku. Spolu s ní jdeme vlevo podél zbytků náhonů k budově bývalého středověkého mlýna s pozůstatky původního zařízení (8). Západním okrajem vesnice, připomínané v polovině 14. století jako součást panství Drahotuše, dojdeme k rozcestí. Tady odbočujeme spolu se značkou vpravo a po téměř nepoužívané a neudržované vozovce míříme k jihozápadu. Vlevo se nám postupně odkryje pohled na kamenný viadukt se 42 oblouky, kterým někdejší Severní dráha Ferdinandova překonávala široké údolí potoka Jezernice. Dojdeme k samotám Benátky na potoku Hlásenec, kde zahneme vpravo na cestu sledující trať. Po chvíli uděláme oblouk vpravo, obejdeme bažinatý úsek a vyústíme na silnici.

Obec Lipník nad Bečvou

Po mostě přejdeme trať a vstupujeme do města Lipníka nad Bečvou. Dotkneme se centra a stále doprovázeni modrou značkou vystoupáme k železniční stanici.